

ker i praksis således, at flertallet af eksekutorboer fritages for erlæggelse af skifteafgift, og at afgifts- pligten i første række kommer til at påhvile de boer, i hvilke der findes umyndige eller fraværende ar- vinger. På grund af reglerens uforudseelige karakter virker de vilkårligt, hvilket yderligere er under- streget ved den i 1957 skete fordobling af afgifterne. Uanset at de vigtigste tvivlsspørgsmål vedrørende forståelsen af afgiftsbestemmelserne har fundet deres afgørelse gennem en omfattende retspraksis, jfr. herved *Niels Harbou*, Skifteafgifter, 1936, er deres praktisering dog stadig forbundet med et ikke ringe besvær.

Som nævnt i de indledende bemærkninger til dette afsnit, foreslås repartitionsstemplet afskaffet ved det forelagte forslag til ny stempellov. Dette udgør efter den fordobling af stempelafgiften, der har været gældende siden 1. april 1965, 4 promille af boets beholdne formue. Det samme gælder stemplet til skiftebogen, nu 40 kr. Boafgiften, der er pålagt samtlige eksekutorboer i forbindelse med det ved lov nr. 119 af 20. april 1926 gennemførte skærpede tilsyn med eksekutorboerne, udgør ifølge lovens § 13, jfr. forhøjelsesloven, ligeledes 2 pro- mille af boets beholdne formue, dog ikke under 20 kr. og ikke over 1.000 kr. Denne afgift foreslås ligeledes afskaffet.

En afgift af eksekutorboer må i nutiden ses som et vederlag til statskassen for det arbejde, som påhviler tilsyns- og revisionsmyndighederne, d.v.s. skifteretterne uden for København og, for så vidt angår Københavns byret, præsidenten og den sær- lige eksekutorborevision. Dette arbejde kan navn- lig i store og indviklede boer være meget byrde- fuldt, og indtægten ved den ved tilsynsloven ind- førte boafgift og repartitionsstemplet står ikke i noget rimeligt forhold hertil.

Afgiften foreslås herefter sat til 1 pct. af boets formuemasse, dog kun til det halve, altså $\frac{1}{2}$ pct. af den behæftede del af aktiverne, jfr. stk. 2.

Stk. 1, nr. 3. I henhold til § 38 i tvangsakkord- loven af 14. april 1905 svares for skifterettens virk- somhed ved offentlig akkordforhandling en afgift, der beregnes på grundlag af skyldnerens ejendele, d.v.s. på grundlag af formuemassen. Efter for- højelsesloven af 12. april 1957 beregnes afgiften efter følgende satser:

1 pct. af de første 20.000 kr.
$\frac{1}{2}$ - - - næste 80.000 kr.
$\frac{1}{4}$ - - - det overskydende beløb.

Dog betales i intet tilfælde mindre end 50 kr. eller mere end 1.000 kr.

Den fældende skala i den nugældende lov synes

mindre velbegrunder, da de store boer medfører et forholdsvis større arbejde og i særlig grad giver anledning til tvister om til tider meget vanskelige juridiske spørgsmål. Afgiften foreslås derfor sat til 1 pct. af boets formuemasse uanset størrelsen. For den behæftede del af boets aktiver foreslås afgiften dog fastsat til det halve, altså $\frac{1}{2}$ pct., jfr. stk. 2. Det bemærkes, at disse aktiver har en vis betydning for fastsættelsen af akkorden og derfor ikke bør fritages for afgift.

Da tvangsakkordboer er fåtallige, er afgiften uden fiskal betydning.

Reglen i tvangsakkordlovens § 38, stk. 6, om, at akkordafgifterne i visse tilfælde skal fradrages i skifteafgifterne under konkurs, er ikke gentaget, idet den ikke skønnes at være tilstrækkeligt be- grundet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærk- ninger foran til afsnittet.

Stk. 2. Bestemmelsen er ny, og omtalt i de almin- delige bemærkninger.

Det kan særligt anføres, at det har været over- vejet, om det bør være behæftelsernes størrelse på tidspunktet for boets begyndelse eller dets opgø- relse, der skal lægges til grund. Det sidste vil medføre, at der også kan beregnes nedsat afgift for gæld stiftet under bobehandlingen. I overens- stemmelse med udvalgets forslag har man valgt at følge den sidstnævnte løsning.

Stk. 3. Den her foreslåede regel, hvorefter afgif- ten af alle andre boer end dødsboer og fællesboer udgør mindst 100 kr., er nærmere omtalt i bemærk- ningerne til § 30.

Til § 29.

I henhold til reglerne i denne paragrafs stk. 1, der træder i stedet for skifteafgiftslovens § 3, stk. 2, nr. 2, skal der i visse tilfælde ske nedsættelse af afgifterne efter § 28, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2.

Stk. 1, nr. 1. Som det fremgår af den i betænk- ning nr. 377, side 55 nævnte undersøgelse, er be- stemmelsen om nedsættelse af afgiften til halvdelen eller tre fjerdedel uden praktisk interesse og fore- slås derfor ophævet. Da boer, der behandles af skifteretterne, i ikke ringe omfang på første skifte- samling udleveres lodtagerne til fortsat privat skifte eller den efterlevende ægtefælle til hensiden i uskiftet bo, forekommer det rimeligt at opret- holde en nedsættelsesregel. Da grundlaget for at beregne skifteafgiften ofte er mangelfuldt i disse tilfælde, foreslås en fast afgift på 100 kr., medens reglen i udvalgets udkast om nedsættelse til en fjerdedel bibeholdes i eksekutorboer.

Nr. 2. Da behandlingen af boer, hvor den efterle- vende ægtefælle efter at have hensiddet i uskiftet bo